

cada dia al celebrar el Sant Sacrifici de la Misa.

Y ja tenim aquí explicat lo que significa el *Monument*; lo que la Iglesia celebra, posant aquet Sagrament adorable en el Sagrari el dia de *Dijous Sant*; oixó es, en memoria de la institució de la Eucaristia, y com acció de gracies per los beneficis que hem rebut y rebém cada dia de aquet Sagrament, la Iglesia lo exposa á la adoració dels fidels durant vintiquatre hores, precisament aquet dia, y las visitas á las Iglesias ó Sagraris que en totas parts se fan tan religiosament el *Dijous Sant*, no son ni més ni menos, que un desagravi honró que oferim á Jesucrist, no solzament per las ignominias y dolors que patí en lo discurs de sa passió y mort, sino també per las moltras irreverencias y sacrilegis comessos desde la institució d' aquet sagrament.

Aquesta festa, digna de celebrarse ab tota la solemnitat y magnificencia possibls, está rodeixada de aconteixements tristos y melancólichs, y de días de dol y tristor que deuheu emplearse meditant la passió del Redemptor del mon.

Per aixó la Iglesia, veyent que aquesta solemnitat, demanaba un altre més gran, si cap, á la mitat del sigle XIII trasladá la festa especial del Santíssim Sagrament, del *Dijous Sant*, al dijous després de la octava de la Pasqua de Pentecostés (dia del Corpus) al objecte de poguerla celebrar ab tota la magnificencia y solemnitat que demana un misteri, que es el principi y la font de totas las gracies, la proba més gran del amor de Jesucrist envers los homes, lo far de nostra esperansa, y del paradís que 'ns espera després de aquesta vida.

I. C. C. PVRE.

JERUSALÈM

Enlayrada en bell jorn 'vuy decandida pel vici qu' entre mitj d' ella 's congria, está prompte á enrunars la Ciutat Santa que á l' Assia á son arbitre lleys dictava. Las bravas hosts de Vespassia la assetja

flayrejanla per tot com las panteras al atrevit viatjer que sol se trova pels desserts que crusá per primer volta. La fam 'ls impideix ser com voldrian per rebutjar la forçada embestida qu' els hi dona l' esbart de gent romana desplomant cada cop més sas murallas. No hi valen los fers crits de las doncellas ni las pregarias que á l' Etern aixecan; l' exercit enemich ple de rancunia entrant dins la ciutat mata y enruna, transformantse per sempre més en fossas las plassas bellas qu' admirá la historia, puix qu' aixís la tractessen mereixia la ciutat que d' un Deu fou homicida.

FERRÁN CANELLAS.

Granollers, 1897.

DIVENDRES SANT

À JESÚS

EN LA CREU.

Quis fecit hoc? Fecit amor.

St. Bernat.

Quan contemplo la vostra fesomia
per hont transpira l' ànima d' un Deu,
ja adormit en los braços de Maria,
ja elevat en los braços de la Creu:

Quan de peus y de mans ¡ay! vos oviro,
oh, dolç Jesús! en dura creu clavat;
quan vostre Cor amorosíssim miro
ab una llansa obert de bat á bat:

Quan com Tomás entrant per la ferida
veig lo mon del amor en vostre pit,
y com un paradís en sa florida
puch contemplar á pler vostre esperit:

Quan al morir veig que abaxáu la testa,
al home ingrát per darli un bes d' amor,
morint ab Vos mon esperit contesta:
Jesús, qui no us estima no té cor.

JACINTO VERDAGUER, PVRE.